

הרוזנת" פתח לפני את סגור ליבו רופא השיניים הצעיר והחביב ד"ר עמי ויזנסקי, שפרשת אהבתו לרוזנת הסעירה את הארץ במשך כמה חודשים. את עמי, שדמותו רחוקה מאוד מאוד-מדמות הפלילי בוי, שאותה הדביקו לו העיתונאים, פגשתי השבוע בקולוסיאום. את נוכחותו שם הסביר בכך שהוא פשוט החבר הכי טוב של בעל המקום. סמלי הירש, ולכן הוא בא לבלות קצת בחברתו.

לקולוסיאום הלכתי באחד מסיורי הלילה

התעלפיות

נערה מתעלפת על רחי בת הריקודים בקולוסיאום, נישאת החוצה בזרועותיו של אחד הנוכחים במקום, שחש לעזרתה. בתחילה לא חשו הרוקדים במתי, עלפת, עד שניגש אליה עמי ויזנסקי.

השבועים שלי, כדי לדווח לכם מה הולך שם בערב רגיל בהחלט. לשמות החשובים המפוצצים, שקישטו את ערבי הפתיחה, אין זכר. המקום מלא עד אפס מקום בצ"עירים, האהובים לרקוד ומשלמים תמורת אהבתם במיטב כספם. את ההצגה לאותו ערב סיפק השחקן מנחם עיני, שכתוב ליבו ביין הפשיל את מכנסיו, טיפס למ"רומי הרמקולים הענקיים ורקד ריקודים אירוטיים, כשהוא לבוש בתחתוניו בלבד. לפתע הבחנתי שהצעירה ששוחחה עם

בתחתונים

השחקן מנחם עיני לבוש בתחתונים ונעול במגפיים בלבד, טיפס על הרמקולים הענקיים של המועדון וערך התערטלות.

פורטונה הוא שמו של הסרט, שבו כיכבה לפני הרבה שנים אהובה גור, שפרשה כלייל מהמישחק. היום היא עובדת כאשת יחסי ציבור בחברת קוסמטיקה ולא חושבת על מישחק.

הרוזנת חולה רופא השיניים הצעיר עמי ויזנסקי, שהתפרסם בעיקבות הרוזנת שלו עם הרוזנת כריסטינה פאולוצ'י, בא בגפו לקולוסיאום אחרי שנפרד מהרוזנת החולה. הוא מנסה להתאושש מביטול האירוסין.

עמי ויזנסקי התעלפה ליד הרמקולים והשתטחה במלוא גופה ארצה. האנשים סביבה לא קלטו לרגע כי האשה המוטלת על הריצפה התעלפה, וחשבו שזו סתם הצגה — דבר שכוח במקומות כאלה — לכן עברו כמה דקות עד שהואיל מישחו להתייחס אליה. ויזנסקי ניגש ראשון, הרים אותה מהריצפה, ובעזרת כמה גברי רים הוציא אותה לפינה, עד שהתאוששה.

בדרך החוצה הספקתי לראות בכניסה כמה טיפוסים מוזרים, בתספורות אהלה גרייס ג'ונס ותלבושות יוצאות דופן, מ"בקשים להיכנס. בעל המועדון הכניס אותם ללא תשלום. לשאלתי מה קורה כאן ענה לי סמי הירש: „אני משוגע על הטיפוסים האלה. הם נותנים את הצבע למקום שלי. הלוואי שיבואו כאלה 100 בכל ערב. אני לא רוצה מהם כסף, העיקר שיבואו.“ או לתשומת ליבכם: מי שרוצה להסוך 350 שקלים ולהיכנס לבלות בקולוסיאום, כל מה שעליו לעשות הוא לאפר את פניו בצורה מצחיקה, ללבוש בגדים משונים, להיראות מיוחד, ולבלות ערב מהנה חינם איך כסף.

הרוזנת חולה

בשם מקוב, גילה שלוש נשים תימניות מקוששות עצים ליד פרדסו. רצה להעניי שן, היכה אותן וקשר אותן בצווארן האחת לשניה, את הראשונה קשר לזנבו של חמור, וכך הוביל אותן בשדירה המרכזית של רחובות. סיפור כזה בתוך ההצגה היה גורם לסערת ריחות אצל התימנים, והיה מביא להסתה עדתית, שממנה פחדו נר.

מי שרצה לראות את הגאווה התימנית במיטבה, שכה בלטה בהיעדרה בי ילדי הכרם, יכול היה לראות אותה למחרת היום, בהצגת הבכורה לתוכניתה החדשה של להקת עינבל. ההופעה נערכה ללא יחסי ציבור, ללא מסיבה אחרי ההצגה וללא אורחים בעלי שמות מפוצצים. היה תענוג לשמוע את המוסיקה הנפלאה, ש"היברה שרה לוי-תנאי למילים מתוך שירי-שירים ולעיבודים המעניינים של שדמה גרונר. היה תענוג לראות את הכלה התימנית בחתונתה, בשיא הדרה ותיארתה, ולהיזכר בשירים כמו אל גינת אגוז והניצנים נראו בארץ, כשהם מלווים בריקודים מקוריים. אחרי הופעה זו, ש"התבססה על מיטב מקורות התרבות של יוצאי תימן מבלי שיד עסקנים מתקן אותן, יכלו התימנים להתגאות במוצאם.

רחלי חייב, שחגגה באותו היום את יום-הולדתה, מילמלה ללא הרף: „איפה הגברים? כולם הבטיחו לי שירימו אותי הערב.“ אל המקום הובאה עוגת יום-הולדת ורחלי לבד עם העוגה.

באותה מסיבה עליוה שמעתי קצת סיפורים על התימנים. סיפר לי דן אלמגור: „חברת-הכנסת התימנית יהודה חשאי ואני שירתנו יחד בגדנ"ע, במחנה שיקמונה. באותו מחנה היו שני קצינים תימנים, סגן ברימון ויהודה חשאי. באותה תקופה אמר ברימון שהוא חולם על רמטכ"ל תימני. לכן, כשהיו מגיעים למחנה אורחים ותיירים, היו מייד מציגים לפניה את שני התימנים. ליהודה חשאי נמאס העניין מהר מאוד, וכשהיה שומע את המישפט: „איפה הקצין התימני? היה בורח ומסתתר מפני התיירים.“

שחקני ההצגה סיפרו שהיו אשכנזים שעזבו את ההצגה ברוגז, באחת ההצגות הראשונות. באומרם: „כמה עלבונות מסור גלים הפולנים לספוג בהצגה אחת?“. יחודה חשאי ניסה לתרץ את התערבותו בכתיבת החומר להצגה ואמר: „קטע המר ריבה היה כאשר רצה אלמגור לספר על מעשה שהיה: פרדסן אשכנזי מרחובות,

אלמגור את אלמגור

וינה עסרי. למרות שמות המישפחה הזרים, הפיזומונאי דן אלמגור זוכה בחיבור מהשחקנית גילה אלמגור (מימין) אין קרבה מישפחתית בין גילה ודן.